

fundet et groft Tillidsbrud Sted. Jeg skal dermed forlade denne Sag.

Til sidst har jeg at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed). Forleden Aften, da jeg ikke kunde være til Stede her i Tinget, fremkom det ærede Medlem med nogle Udtalelser, der er at læse Spalte 525-27, og som er rettede mod mig. Jeg tror nu, at jeg ikke siger for meget, naar jeg hævder, at det ærede Medlem var lidt højere til Vejrs, end det strengt taget var nødvendigt. Det skal jeg nu ikke dvæle ved. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke skulde have blandet Rigsdagens Bureau ind i den lille Sag, der er det ærede Medlem og mig imellem. Om mig kan det ærede Medlem tale, som det ham lyster. Jeg kan svare ham, om jeg finder det Umagen værd, men Rigsdagens Bureau, der ikke har Lejlighed til at forsvare sig, skulde det ærede Medlem holde udenfor Sagen.

Justitsministeren (Zahle): Jeg har, da jeg sidst havde Ordet, i mine Slutningsbemærkninger gjort mig skyldig i en Fortalelse, jeg ser det nu, da jeg faar Fortrykket. Det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) er vist ikke til Stede; det var i en Besvarelse rettet til ham, men jeg skal da gøre ham opmærksom paa min Rettelse, saa snart jeg ser ham. Min Besvarelse angik hans Spørgsmaal om, hvorfor man nøjes med at udvise en Del Spioner. Jeg skulde rettelig have sagt som Svar derpaa, at de Spioner, som vi udviser, er saadanne, som ikke har spioneret imod Danmark, og hvis Spioneri i øvrigt har været ubetydeligt. Meget af det Spioneri, der omtales som saadant, viser sig at være fuldkommen betydningsløst, naar det bliver oplyst; meget af det er saa latterligt, at man ikke begriber, det overhovedet kan foregaa, idet Folk, der spionerer, lønnes af begge de krigsførende Parter, og deres Spionage bestaar deri, at de fortæller det ene Sted, hvad de i Spionvirksomhed har erfaret det andet Sted. Men jeg citerede Loven rigtigt, og det er klart, at efter det Citat, jeg har fremsat, falder naturligvis al Spionage i Danmark ind under Loven.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg skal ikke udbyde Debatten om Skaarup Seminarium yderligere, jeg vil blot give det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Nørgaard) min Tilslutning til, at det selvfølgelig er rigtigt for en Lærer ikke at have Timer, efter at

Eksamensopgaverne er kommet, og det er netop, fordi Eduard Larsen overtraadte denne Bestemmelse, at han fik en Iretsættelse. Jeg vil blot rette det ærede Medlem i, at det ikke var 11 Elever, der meldte sig til Optagelsesprøven, det var sikkert en Fortalelse af det ærede Medlem, da han i sin første Tale havde sagt 13. Det var 13, men deraf blev kun de 11 optaget, og saa kom der siden 4, som havde været til Optagelsesprøve paa andre Seminarier.

Der er vedblivende en Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og mig med Hensyn til Dr. Larsens Ansættelse. Mit Standpunkt er, at jeg trods den alvorlige Fejl, han har begaaet, fremdeles ikke kan mene andet, end at de meget stærke anbefalinger, som forelaa fra de Folk, der havde kendt ham gennem hele hans Skolegerning og arbejdet sammen med ham, maa give et Udtryk for, at denne Mand besidder Evne og Dygtighed til at lede et Seminarium. Kunde den her fremdragne Sag bidrage til, at der om hans Arbejde blev den fornødne Ro, som, efter hvad jeg har forstaaet, aabenbart har manglet og har bragt Dr. Larsen i en noget nervøs og anspændt Tilstand, saa vilde en Del være vundet, og saa vil det vise sig, om man, naar den fornødne Arbejdsro er til Stede, kan faa de Forhold ved Skaarup Seminarium, som jeg har haabet og ventet.

N. Neergaard: Jeg kan ikke beklage mig over, at de Ord, hvormed jeg forleden Dag indledede Finanslovsforslagsbehandlingen, ikke er blevet tilstrækkeligt paaagtede under den fortsat fremadskridende Forhandling, og som Følge deraf kan jeg ikke undgaa at gøre nogle Bemærkninger derom. Maa jeg dog fremhæve, at efter at Finanslovsforslagsbehandlingen er kommet paa det Stadium, hvor vi holder tre Møder om Dagen, er det en Pligt for ethvert Medlem at fatte sig i yderste Korthed, og det kan vistnok heller ikke formodes, at de Udtalelser, der fremkommer, efter at man er kommet paa dette Stadium, af nogen kan ventes at være særlig udførlige.

Man har inddraget under Forhandlingerne, for saa vidt den berører mine Udtalelser, tillige et Par Taler, jeg nylig har holdt ude i Landet, en i Randers og en i Odense, og man har citeret Bladreferater af disse Taler jævnsides med det stenografiske Referat her fra Rigsdagen, som om disse Avisreferater ordret gengav, hvad jeg havde sagt. Det gør som bekendt